PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2005. gada 2. jūnijā *

Lieta T-125/05 R,

Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden, Drēzdene (Vācija), ko pārstāv H. Robls [*H. Robl*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv M. Vailderspins [*M. Wilderspin*] un S. Frīza [*S. Fries*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — vācu.

par pieteikumu, prioritāri, apturēt to Komisijas lēmumu piemērošanu, ar kuriem prasītājai nepiešķir līguma *EuropeAid/119151/D/S/UA* ar nosaukumu "Dienvidukrainas atomelektrostaciju uzlabošanas plāns" daļu Nr. 2 un piešķir to citam uzņēmumam, un, pakārtoti, noteikt citus pagaidu pasākumus.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESASPRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas rašanās fakti

1 Padomes 1999. gada 29. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 99/2000 attiecībā uz palīdzības sniegšanu partnervalstīm Austrumeiropā un Vidusāzijā (OV 2000, L 12, 1. lpp.) cita starpā ir paredzēts finansēt kodoldrošības programmas minētajās valstīs.

2 Regulas Nr. 99/2000 ietvaros tika pieņemta 2001. gada rīcības programma kodoldrošības jomā. Šajā sakarā tika sākta konkursa procedūra, lai piešķirtu tiesības noslēgt publiskā iepirkuma līgumu ar nosaukumu "Dienvidukrainas atomelektrostaciju uzlabošanas plāns". Šā līguma daļa Nr. 2 attiecās uz ūdens kvalitātes kontroles datu savākšanas un apstrādes ekspertsistēmas piegādi Dienvidukrainas atomelektrostacijai.

3 Saistībā ar šo uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā, kas publicēts 2004. gada 19. jūnijā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV S 119), noteiktajā termiņā tika iesniegti trīs piedāvājumi, tostarp prasītājas piedāvājums.

4 Iesniegtie piedāvājumi 2004. gada 4. oktobrī tika darīti zināmi atklātībai pretendentu klātbūtnē.

5 Piedāvājumu tehniskās novērtēšanas komiteja (turpmāk tekstā — "novērtēšanas komiteja") izskatīja dažādus saņemtos piedāvājumus un pārbaudīja to atbilstību administratīvajām un tehniskajām specifikācijām.

6 Šajā gadījumā novērtēšanas komiteja ar 2004. gada 6., 8. un 12. oktobra vēstulēm, uz kurām prasītāja atbildēja attiecīgi ar 2004. gada 7., 12. un 14. oktobra vēstulēm, lūdza prasītāju sniegt precizējumus attiecībā uz vairākiem tās piedāvājuma elementiem.

7 Uzskatot, ka prasītājas sniegtie paskaidrojumi attiecībā uz diviem tehniskiem aspektiem ("Precizējums Nr. 9" un "Precizējums Nr. 13") nav pietiekoši, tās piedāvājumu noraidīja. Līdz ar to prasītājas piedāvātās cenas netika salīdzinātas ar citu pretendentu piedāvātajām cenām.

8 Līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas sabiedrībai *All Trade*, kuras piedāvājums bija visizdevīgākais no pretendentu iesniegtajiem piedāvājumiem.

9 Par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu tika paziņots *All Trade*, un tika veikti nepieciešamie pasākumi, lai parakstītu līgumu. Līgums tika noslēgts tieši starp *Energoatom* — projektā ieinteresēto personu — un konkursa uzvarētāju. Līgums tika parakstīts 2004. gada 20. decembrī.

10 Ar 2004. gada 23. decembra vēstuli, ko prasītāja saņēmusi 2005. gada 10. janvārī, Komisija paziņoja tai, ka līguma slēgšanas tiesības tai nav piešķirtas, jo tās piedāvājums neatbilst tehniskajām prasībām (turpmāk tekstā — "pirmais lēmums"). Turklāt ar šo vēstuli prasītāja tika informēta par to, ka līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas *All Trade* (turpmāk tekstā — "otrais lēmums").

11 Ar 2005. gada 14. janvāra Komisijai adresēto vēstuli prasītāja apstrīdēja šo divu lēmumu pamatojumu.

12 Ar 2005. gada 31. janvāra vēstuli Komisija atbildēja uz prasītājas izvirzītajiem iebildumiem.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

13 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 18. martā, prasītāja cēla prasību par pirmā un otrā lēmuma (turpmāk tekstā kopā — "apstrīdētie lēmumi") atcelšanu atbilstoši EKL 230. panta ceturtajai daļai.

14 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 21. martā, saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 104. pantu un EKL 242. un 243. pantu prasītāja iesniedza šo pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā ir ietverti šādi tās prasījumi:

— prioritāri, apturēt apstrīdēto lēmumu piemērošanu, līdz Pirmās instances tiesa pieņem lēmumu par pamata prasību;

— pakārtoti, noteikt pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu, ka apstrīdēto lēmumu piemērošana radītu neatgriezenisku kaitējumu prasītājai, un cita starpā aizliegt atbildētājai:

— pirmkārt, piešķirt apstrīdētās līguma slēgšanas tiesības *All Trade*;

— otrkārt, sagatavot konkursa dokumenta 21. punktā paredzēto līgumu un nodot to *All Trade* parakstīšanai vai veikt jebkādu citu pasākumu, kas varētu veicināt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu vai līguma izpildi.

15 Savos rakstveida apsvērumos, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti 2005. gada 11. aprīlī, Komisija izvirza prasījumu noraidīt pieteikumu kā nepamatotu.

Juridiskais pamatojums

16 Saskaņā ar EKL 242. un 243. pantu, no vienas puses, un ar EKL 225. panta 1. punktu, no otras puses, tos aplūkojot kopā, Pirmās instances tiesa, ja attiecīgajos apstākļos tā to uzskata par vajadzīgu, var dot rīkojumu apturēt tajā apstrīdētā akta piemērošanu vai noteikt vajadzīgos pagaidu pasākumus.

17 Reglamenta 104. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pieteikumos par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānorāda strīda priekšmets, apstākļi, kas nosaka steidzamību, un faktiskie un tiesību pamati, kuri sākotnēji šķietami pamato (*fumus boni juris*) prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi, tāpēc pieteikumi par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānoraida gadījumā, ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P (R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts).

18 Ņemot vērā lietas materiālus, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka viņam ir visa nepieciešamā informācija, lai pieņemtu lēmumu par šo pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu, iepriekš neuzklausot lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumus.

Lietas dalībnieku argumenti

Par *fumus boni juris*

19 Attiecībā uz pirmo lēmumu prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas principu. Šis ir pamatprincips publiskā iepirkuma līgumu jomā, un tas ir skaidri izteikts Finanšu regulas 89. panta 1. punktā.

20 Vispirms pretēji Komisijas 2004. gada 23. decembra un 2005. gada 31. janvāra vēstulēs norādītajam prasītājas piedāvājums atbilst uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā izklāstītajām tehniskajām specifikācijām, t.i., prasībām, kas norādītas, pirmkārt, šo specifikāciju 2.2.6. iedaļā un, otrkārt, to pašu tehnisko specifikāciju 2.3.1. un 2.3.4. iedaļā. Turklāt pretēji Komisijas apgalvojumiem sīki izstrādātie paskaidrojumi un informācija, kas vēlāk tika sniegta Komisijai, ir pietiekama.

21 Prasītāja piebilst, ka 2004. gada 23. decembra un 2005. gada 31. janvāra vēstulēs norādītajām tehniskajām rezervēm nav nekāda sakara ar iepriekšējiem Komisijas pieprasījumiem sniegt precizējumus.

22 Attiecībā uz otro lēmumu prasītāja uzskata, ka Komisijas secinājumā par finansiālo novērtējumu ir pieļauta acīmredzama kļūda.

23 Paziņojumā par piegādes līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *All Trade* ir minēta kā persona, kurai ir piešķirtas līguma slēgšanas tiesības par summu EUR 3 423 658 apmērā, kas atbilst piedāvājuma summai, ieskaitot visus papildinājumus un pakalpojumus. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka Komisijas 2005. gada 31. janvāra vēstulē ietvertie apgalvojumi par cenu piedāvājumiem nav pareizi.

24 Prasītāja norāda, ka Komisijas atsaukšanās uz norādījumu pretendentiem 1.3. punktu nav pareiza. 1.3. punktā būtībā ir noteikts, ka, novērtējot piedāvājumus, ir jāņem vērā tikai piedāvājuma pamatcena, neieskaitot tajā rezerves daļu cenu par vienību un to kopējo cenu, ja vien pēdējās divas minētās cenas būtiski neatšķiras dažādos piedāvājumos. Prasītāja uzskata, ka tieši tas noticis šajā lietā.

25 Prasītāja norāda, ka *All Trade* acīmredzot ir piedāvājis lielāku skaitu rezerves daļu, un līdz ar to piedāvājuma kopējā cena ir jāpalielina par vairāk nekā EUR 300 000. Prasītāja uzskata, ka Komisija nav izpildījusi ar norādījumu pretendentiem 1.3. punktu tai uzlikto pienākumu ņemt vērā šo apstākli.

26 Turklāt prasītāja apgalvo, ka *All Trade* nav nedz atbilstošas kvalifikācijas, nedz prasīto atsauksmes uzziņu. Prasītāja norāda, ka *All Trade* ir acīmredzami piedāvājusi produktu ar paaugstinātu kļūmes risku. Līdz ar to no tehniskā, komerciālā, darbaspēka un finansiālā viedokļa līguma daļas Nr. 2 piešķiršana *All Trade* rada nopietnas šaubas par to, vai ir nodrošināts, ka līgumā paredzētie pakalpojumi tiks sniegti atbilstīgi un noteiktajā terminā.

27 Šajā sakarā prasītāja piebilst, ka, pirmkārt, *All Trade* pamatkapitāls neatbilst līguma summai, ka, otrkārt, *All Trade* acīmredzami vēlas izpildīt līgumu viena pati, izmantojot trīs darbiniekus, un ka, treškārt, *All Trade* atsauksmes uzziņas attiecas

vienīgi uz projektu Armēnijā saskaņā ar līgumu, kura summa bija mazāka par vienu miljonu EUR un kurš tika izpildīts pirms aptuveni diviem gadiem.

28 Atbildot uz šiem argumentiem, Komisija norāda, ka pamata lietā izskatāmā prasītājas prasība par tiesību akta atcelšanu ir acīmredzami nepamatota.

29 Komisija atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tai ir ievērojama diskrecionārā vara attiecībā uz elementiem, kas ņemami vērā, pieņemot lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursa rezultātā. Tātad Kopienu tiesai ir jāveic pārbaude tikai attiecībā uz procedūras noteikumu ievērošanu un pamatojumu, kā arī faktu materiālo precizitāti, acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamību (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. septembra spriedums lietā T-211/02 *Tideland Signal*/Komisija, *Recueil*, II-3781. lpp., 33. punkts).

30 Šajā lietā konkursa procedūra noritēja saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem. Turklāt lēmumam noraidīt prasītājas iesniegto piedāvājumu ir pamatojums. Šajā sakarā izteiktajiem iemesliem ir tehnisks raksturs. Lai tos novērtētu, Komisija ir balstījusies uz ekspertu — šajā gadījumā novērtēšanas komitejā sanākušo ekspertu — atzinumiem. No iepriekš minētā Komisija secina, ka prasītāja nav pierādījusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā vai pilnvaru nepareizas izmantošanas esamību un ka nav elementu, kas liecinātu par to, ka tas varēja notikt.

Par steidzamību un interešu izsvēršanu

31 Prasītāja apgalvo, ka gadījumā, ja tās pieteikums par pagaidu noregulējumu tiks noraidīts, apstrīdētie lēmumi stāsies spēkā. Šis *fait accompli* (noticis fakts) galīgi ietekmēs prasītājas tiesisko situāciju un nodarīs neatgriezenisku kaitējumu tās tiesībām.

32 Savukārt Komisija uzskata, ka prasītāja nav sniegusi pierādījumus par to, ka tai radīsies būtisks un neatgriezenisks kaitējums, ja tai būs jāgaida līdz pamata tiesvedības beigām.

33 Turklāt Komisija norāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru finansiāla rakstura kaitējumu, izņemot ārkārtas apstākļus, nevar uzskatīt par neatgriezenisku vai pat par grūti labojamu, ja tas vēlāk var tikt atlīdzināts ar finansiālu kompensāciju (Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2000. gada 20. jūlija rīkojums lietā T-169/00 R *Esedra*/Komisija, *Recueil*, II-2951. lpp., 45. punkts; 2002. gada 3. decembra rīkojums lietā T-181/02 R *Neue Erba Lautex*/Komisija, *Recueil*, II-5081. lpp., 84. punkts, un 2004. gada 27. jūlija rīkojums lietā T-148/04 R *TQ3 Travel Solutions Belgium*/ Komisija, Krājums, II-3027. lpp., 46. punkts).

34 Katrā ziņā prasītājas intereses nevar prevalēt, pirmkārt, pār pretendenta, ar kuru tika parakstīts līgums, interesēm un, otrkārt, pār kodoliekārtu drošības interesēm.

Pagaidu noregulējuma tiesneša vērtējums

35 Savā pieteikumā prasītāja būtībā lūdz pagaidu noregulējuma tiesnesi aizliegt atbildētājai, pirmkārt, piešķirt apstrīdētā līguma slēgšanas tiesības *All Trade* un, otrkārt, sagatavot konkursa dokumenta 21. punktā paredzēto līgumu un nodot to *All Trade* parakstīšanai. Turklāt tā lūdz apturēt apstrīdētā lēmuma, ar kuru prasītājai atsaka līguma daļu Nr. 2, piemērošanu un apturēt ar *All Trade* iespējami parakstītā līguma izpildi.

36 Atbilstoši Komisijas norādei, kuru neatspēko nedz prasītāja, nedz kāds no lietas dokumentiem, līgums starp *All Trade* un *Energoatom* tika parakstīts 2004. gada 23. decembrī. Tādēļ pieteikumam par pagaidu noregulējumu tiktāl, ciktāl ar to tiecas novērst līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu *All Trade* un tā parakstīšanu, no pieteikuma iesniegšanas brīža trūkst priekšmeta. Tātad šī prasījuma daļa nav pieņemama.

37 Attiecībā uz to prasījuma daļu, ar ko lūdz apturēt lēmuma par līguma slēgšanas tiesību nepiešķiršanu prasītājai piemērošanu un apturēt ar *All Trade* noslēgtā līguma izpildi, pagaidu noregulējuma tiesnesis uzskata, ka nav nepieciešams lemt par pieteikuma par pagaidu noregulējumu atbilstību Reglamenta 104. panta 2. punkta prasībām atbilstoši Kopienu tiesas sniegtajai interpretācijai (Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2002. gada 7. maija rīkojums lietā T-306/01 R *Aden* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2387. lpp., 52. punkts, un 2004. gada 10. novembra rīkojums lietā T-303/04 R *European Dynamics*/Komisija, Krājums, II-3889. lpp., 63. un 64. punkts), bet ir jānoskaidro, vai ir izpildīts nosacījums attiecībā uz steidzamību.

38 Šajā sakarā atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamība ir izvērtējama saistībā ar nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumus, lai novērstu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma rašanos lietas dalībniekam, kas lūdz šādus pasākumus (Tiesas priekšsēdētāja 1986. gada 6. februāra rīkojums lietā 310/85 R *Deufil*/Komisija, *Recueil*, 537. lpp., 15. punkts, un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 30. jūnija rīkojums lietā T-13/99 R *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-1961. lpp., 134. punkts).

39 Lietas dalībniekam, kurš lūdz apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu, ir jāpierāda, ka tam radīsies šāda veida kaitējums, ja tam būs jāgaida līdz pamata tiesvedības beigām (Tiesas priekšsēdētāja 1991. gada 8. maija rīkojums lietā C-356/90 R Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-2423. lpp., 23. punkts, un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 15. novembra rīkojums lietā T-151/01 R *Duales System Deutschland*/Komisija, *Recueil*, II-3295. lpp., 187. punkts).

40 Šajā lietā prasītāja, nesniedzot precizējumus, aprobežojas ar norādi, ka "prasībai nav apturošas iedarbības un līdz ar to ir pamats bažām, ka attiecīgās lēmuma pieņemšanas procedūras ietvaros apstrīdētais lēmums par labu *All Trade* [..] stāsies spēkā" un ka "tas radīs *fait accompli* un galīgi ietekmēs prasītājas tiesisko stāvokli".

41 Prasītāja neizvirza nekādus iemeslus, kādēļ tā nevar gaidīt līdz lēmuma pieņemšanai attiecībā uz tās iesniegto prasību par tiesību akta atcelšanu, un nesniedz nekādus pierādījumus par būtisku un neatgriezenisku kaitējumu.

42 Tiktāl, ciktāl prasītājas izvirzītie argumenti var tikt interpretēti tādējādi, ka apgalvotais kaitējums ir saistīts ar faktu, ka izslēgšana no konkursa procedūras tai radītu finansiāla rakstura kaitējumu, ir vienīgi jāatgādina, ka šāda rakstura kaitējumu, izņemot ārkārtas apstākļus, nevar uzskatīt par neatgriezenisku vai pat par grūti labojamu, ja tas vēlāk var tikt atlīdzināts ar finansiālu kompensāciju (iepriekš minētie rīkojumi lietā *Esedra*/Komisija, 45. punkts, lietā *Neue Erba Lautex*/Komisija, 84. punkts, un lietā *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, 46. punkts).

43 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka nosacījums attiecībā uz steidzamību nav izpildīts un ka līdz ar to šis pieteikums ir jānoraida; nav jāpārbauda, vai ir izpildīti citi pagaidu pasākumu piešķiršanas nosacījumi.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

Luksemburgā, 2005. gada 2. jūnijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf